

GÁBORÉLET

2023 február

✧ Farsang a Nádasdy utcában

✧ Interjú Gyócsi László történész íróval

TARTALOMJEGYZÉK

Újra farsang	3
Ifi szemmel	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
A hónap sztárja: Gyócsi László	6
Párta Zsuzsa: Farsang is back.....	8
A hónap tanulói.....	9
A hónap könyve.....	10
Az én sportom.....	11
Ti mondtátok; A hónap vicce	12
Aktuális.....	13
Életképek	14

Gáborélet iskolai folyóirat

2022/23 (XI. évfolyam, 93. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Bakos Viktória 7.a, Radák Sára 7.a, Máthé Csanád 7.a, Galambos Anna 8.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <https://gaboriskola.edu.hu/>

Facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/kispestigaboraron/>

Instagram oldalunk: <https://www.instagram.com/gaboriskola/>

Újra farsang!

Kedves Gyerekek!

A februári hónap általában a tél búcsúztatásának, azaz a farsangnak az időszaka. Idén elég enyhe telünk volt, de örömmel búcsúztatjuk, azaz farsangolunk. Nagy örömeinkre ugyanis két év után újra lehetett iskolai farsangot rendezni! Jó volt látni, hogy mindenki erre készült, mindenki ennek lázában égett, legyen az diák, tanár vagy éppen ifi. Februári számunk is ennek jegyében telik, ugyanis az „Életképek” rovatunkban a Nádasdy utcai épület farsangi buliját megörökítő fotóit tesszük közzé. A Fő utcai farsangról majd a következő számunkban láthattok képes beszámolót. Az „Ifi szemmel” című rovatban mesélő ifi és Párta Zsuzsa néni írása is a Nádasdys farsanghoz köthető. Egy neves történész, Gyócsi László tartott előadást iskolánk tanulóinak kutatásairól és könyveiről. Örömmel adott nekünk interjút. Januárban lezártuk az első félévet, de szép versenyeredményeink így is voltak, ezek közül ketten a hónap tanulói lettek. Újabb régi Gáboros diák mesélt régi élményeiről a „Régen volt, hogyan volt...” rovatban, de nem maradhattak ki „A hónap könyve”, „Az én sportom”, a „Ti mondtátok” és „A hónap vicce” rovataink sem. Olvassátok továbbra is a Gáboréletet, és figyeljétek Facebook oldalunkat, melyen egy igencsak jó bemutatkozó videót is láthattok iskolánkról. Ha pedig a telet elbúcsúztattuk, várjuk a tavaszt, és még nagyobb szeretettel a jövő Gáboros diákjait, akik a hónap végi nyílt héten iskolánkba látogatva győződhetnek meg arról, hogy Gáborosnak lenni jó!

Erdős Levente

IFI SZEMMEL

Szalai Alexandra

Én kisgyerekként nagyon szerettem a farsangokat. Izgalmas volt, amikor az osztállyal hetekkel előtte elkezdtünk az előadáson gondolkozni, és azt nap mint nap gyakorolni, és egyre szebbre kovácsolni. Jó volt agyalni azon, hogy mibe öltözzek be, szerencsére anyukám mindig nagyon kreatív volt, aminek fényében az első három helyezettben benne is voltam, sőt, legtöbbször meg is nyertem a jelmezversenyt. Emiatt ifisként az volt a legfőbb vágyam, hogy a mostani gyerekek élvezzék ezt a napot, és jól érezzék magukat. Én és a többi ifi társam keményen dolgoztunk hétről hétre, és tökéletesítettük programokat, amiket a gyerekek számára elképzeltünk. Aznap, amikor a farsang megrendezésre került a Nádasdy épületben, nagyon izgultam, de attól függetlenül magabiztosan álltam a naphoz. A játékok - amik majdnem egész nap folytak a termekben - elég népszerűek voltak a gyerekeknél. Ifi társaim felügyeltek és segítettek a játékok közben. A jelmezversenyen jó volt látni a sok kreatív öltözetet, amelyeket a gyerekek és szüleik készítettek. Ahogy a kamerával a kezemben mentem körbe a gyerekekkel a tornaterem közepén, láttam némelyikük zavartságát, de volt, aki magabiztosan sétálta le azt a kört. A tombolánál láthattam a sok gyerek izalmát a szüleik társaságában, ahogy azt várták, hogy mikor húzzuk ki az általuk választott számokat. Amikor valaki kapott is valamiféle ajándékot, és láttam az örömet az arcukon, az emlékeztetett arra amikor még én voltam az ő helyükben. A jelmezverseny eredményhirdetésén a nyertes gyerekek mosolyogva vették el a nekik járó jutalmat. A táncos fellépéseket nézve láttam, hogy a kreativitás azóta is megmaradt a tanároknak és a gyerekeknek is egyaránt. Mindegyik produkció mulattató és élvezetes volt. Az ifik a saját műsorukra sokat készültek. A történet, a párbaj és a tánc is nagyon sok gyakorlást igényelt, amit az ifi társaimmal hétről hétre, szinte minden nap gyakoroltunk. Viszont a gyerekek ujjongatását hallva a produkció közben leesett egy nagy kő a szívemről, hogy tetszik nekik. Személy szerint azért jó visszatérni ifisként az ilyen programokra, mert más szemszögből, szó szerint a színpalak mögött láthatom azt, amit anno gyerekszemmel láttam kívülről. Fárasztó, de megéri, ha a gyerekek jól érzik magukat, és az hagyja el a szájukat, hogy „Alig várom már a következő farsangot!”. És végül én is azt mondom, hogy alig várom a következő alkalmat, hogy találkozhatok és szórakozhatok a gyerekekkel, és még több élményt adjak nekik.

RÉGEN VOLT, HOGY IS VOLT...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Szabó Bence, a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

2004-2012-ig jártam az akkor még Jókai Mór Általános Iskolába, amely 2007-től már Gábor Áron Általános Iskola néven folytatta a pályafutását. Sósné Pál Emőke néni volt az osztályfőnököm alsóban, felsőben pedig Kis Anikó tanárnő.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola?

Ez egy nehéz kérdés, mert amióta elballagtam, nem jártam az iskolában, de az feltűnt kívülről, hogy a nyílászárókat azóta kicserélték.

Milyen – ma már különlegesnek mondható – események voltak akkoriban az iskolában?

Akkoriban nagyon sok jó program volt, ami mostanra szerintem kikopott. Ilyen például a farsangi buli szellemkastéllyal, tombolával. *(Ez idén visszatért az iskolába – a szerkesztő.)* Vagy a Kakasdombon tartott egynapos játékos program, amit nagyon élveztem. De felejtethetetlenek voltak a foci edzések, a Mikulás kupák, az atlétikai versenyek, a KRESZ versenyek, a töri versenyek.

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen?

A legkedvesebb tanár számomra Emőke néni volt. Nagyon szeretett minket, és nagyon szerencsésnek tartom magam, hogy ő lett az osztályfőnököm. Felsőben is figyelemmel kísért minket továbbra is, és ha bármiben kellett, segített. Vele a mai napig tartjuk a kapcsolatot, igaz legfőképp anyukámmal találkozniak össze, és jól esik, hogy mindig érdeklődik felőlem, hogyan alakul az életem. A másik ilyen tanár Balázs András tanár úr, akitől nagyon sok olyan dolgot megtanultam, amik a későbbiekben nagyon hasznosnak bizonyultak. Ilyen például a 2-es számrendszer, aminek hasznát vettem középiskolában, majd a későbbiekben a gépészmérnöki tanulmányaim alatt. A feltalálókra tartott óráit is élveztem, és a sok játékot számítésh órán. Jó szívvel emlékszem még Gyula bácsira, és az elődjére Gyuri bácsira is. A már említett foci kupákra és bajnokságokra, amelyeken nekik köszönhetően részt vehettünk.

Miért szerettél ide járni?

Szerettem ennek az iskolának a tagja, lenni, és a mai napig büszkén tekintek az iskola épületére ahonnan indultam.

A HÓNAP SZTÁRJA: Gyócsi László

Nemrégiben tartott előadást iskolánk tanulóinak Gyócsi László történész-újságíró, aki mindig is a magyarság történetét kutatta. Újságíróként megírt számtalan cikke mellett 52 könyvet írt már eddig, amely között található történelmi regény, novella, útirajz, portré is. Itt található könyveinek listája, és Laci bácsi megígérte, ha bármelyik tanuló érdeklődését felkeltené valamelyik műve, iskolánk diákjai kedvezményes áron kaphatják meg.
<https://gyocsilaszlo2.wordpress.com/konyvek/> Máthé Csanád (7.a)
készített vele interjút.

Mikor és hogyan szerette meg a történelmet?

Általános iskolás felsős koromban, de tulajdonképpen már előtte, mert én Somogy vármegyében, Öreglakon születtem, és az udvarunkkal szemben volt a Kupavári hegy, melyen egykor Koppány palotája volt. Már akkor elhatároztam, hogy én egyszer kutatni fogom a hely történetét.

Milyen tantárgyakat kedvelt a történelmen kívül?

Az irodalmat. Nagyon szerettem azokat az írókat (Gárdonyi, Jókai), akinek munkássága kötődött szülőhelyemhez, Somogy vármegyéhez. Ezen kívül még a földrajzot és középiskolában a művészettörténetet szerettem.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Én humán beállítottságú voltam, de a reáltárgyak is érdekelték. De ahogy telt az idő, rájöttem, hogy érdekel az újságírás.

Mikor döntötte el, hogy komolyan foglalkozni a történelemmel?

Újságírói időszakomban, amikor 1972-ben Bakay Kornél régészprofesszor ásatásokat folytatott a Kupavári hegyen, és itt különböző leletek kerültek elő, én pedig mindezt nyomon követtem újságíróként, és ez nagyon felkeltette az érdeklődésemet.

Hogyan jött Önnek, hogy újságíró és riporter lesz?

Már egyetemistaként is írogattam, de egyszer megláttam egy újsághirdetést, hogy újságírót keresnek a csepeli helyi laphoz, oda fel is vettek gyakornoknak. Aztán iskolát kellett végeznem, és egyre több helyre írtam. Újságírói pályám során összesen 56 lapban jelent meg írásom, 14 lapnak voltam állandó szerzője.

Melyik volt a legizgalmasabb feladata történészként illetve újságíró riporterként?

Legfőbb helytörténeti munkám a Kupavári krónika, és egyik legjelentősebb regényem a Bolonel apát c. könyv, melyekben leírom, amit kevesen tudnak, hogy bizony Szent Lászlót először itt Somogyváron az apátságban temették el, majd innen vitték Nagyváradra, amikor szentté

avatták. Somogyváron ereklyeként egy testrészt hagytak ott.

Milyen érzés volt ott lenni, amikor megtalálták Szent László sírhelyét?

Az 1979-80-as ásatások során épp Kaposvárra mentem egy kollégámmal tudósítani, amikor benéztünk Kapuvárra az ásatásokat megnézni. Amikor bementünk, azt láttuk, hogy a Bakay professzor a kőművessel és a gondnokkal egy gödör szélén állnak, és törlik a szemüket. Nem tudtuk, mi történhetett, mikor a professzor azt mondta, úgy néz ki, megtalálták Szent László sírhelyét. Ez egy bizonyítéka a franciaországi levéltárban megtalált iratnak, hogy Szent László Nyitra mellett a halálos ágyán kérte, hogy Somogyvárra vigyék a franciákhoz az apátságba eltemetni.

Mi kell ahhoz, hogy valaki sikeres történész legyen?

Univerzális tudás. Nem kell ragaszkodni se témakörhöz, se korhoz, se személyhez. Sokat kell olvasni, kutatni, figyelni az ásatásokat a jelenben.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Sokáig tudjunk még egészségesen olvasmányos könyveket letenni az asztalra, hogy az olvasók megtalálhassák ezeket a műveket ebben a zsúfolt világban, mert a könyvnek öröknek kell maradnia.

„Farsang is back”

Több év kihagyás után idén végre ismét állt február 3-án a bál a Nádasdy-ban. A délelőtti hóesés alatt a negyedikesekkel azon elméltünk, hogy lehet, hogy mégsem kéne elúzni a telet, ha már végre ideért, de végül maradtunk az eredeti tervnél. És milyen jól tettük!

A jelmezverseny, a tombola, a műsorok és a diszkó a hagyományok szerint a tornateremben kerültek lebonyolításra az ifik és Anna néni vezetésével.

Az újdonságként a nyolcadik osztály által berendezett és üzemeltetett Szellemkastély nagyon népszerű volt, de a lelkes ifiknek köszönhetően kipróbálhatták magukat többek között székfoglalóban, csocsóban, tábla- és kártyajátékokban is.

A program Erzsi néni kedves megnyitó mondataival indult, aztán a jelmezversenyen csodálhattuk meg a gyönyörű, kreatív, cuki, vicces jelmezeiteket. Az éve slágere vitathatatlanul Wednesday volt; az alsós osztályokban, felsőben, és a tanári karban is megjelent sokak fekete hajú kedvence. Láthattunk még például mindenféle állatokat, rajzfilm- és játék karaktereket, szuperhősöket, de felvonult a manó a macijával és egy fekete telefon is.

Meglepetésként Banka Zoli bácsi volt a zsűri elnöke, és ő adta át a megérdemelt csokikat a díjazottoknak. Aki szemfüles volt, a forgatagban találkozhatott Mónika nénivel és Márta nénivel is.

Az osztályműsorokat az elsősök kezdték. A kis fehér bárányok a fekete bárány vezetésével táncoltak nekünk, ameddig a juhász fel nem ébredt. A másodikosok táncprodukcióval készültek, a harmadikosok elvittek minket a kék univerzumba. A negyedikesekkel az indiánok földjére utaztunk, az ötödikesek és a hatodikosok profi tánckoreográfiákkal szórakoztatták a közönséget. A hetedikesek megmutatták, hogy mi megy a tévében, aztán riszáltak így is, úgy is, a nyolcadikosokkal megjártuk a Megasztár stúdióját. A tanári műsor alatt a buli a tetőfokára hágott, villogtak a lámpák, egyre szállt a sok-sok gépmadáár. Az ifik elrepítettek minket egy messzi-messzi galaxisba, aztán megmutatták, hogy a jedik és a rohamosztalosok nem rettennek meg akkor sem, ha táncra kerül a sor.

A rendezvényt egy fergeteges diszkóval zártuk, ahol dübörögtek a slágerek, és együtt énekeltük, hogy ez a sulis a legjobb a világon! Mert így is van.

Jövőre veletek ugyanitt!

Párta Zsuzsa néni

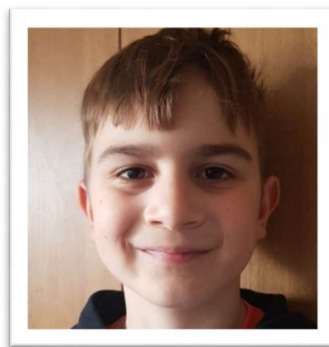
A hónap tanulói

januárban

Braun Keve 2.b

Azért kell tanulni, hogy okosak legyünk. Szüleim mindig megdicsérnek, ha jól tanulok. Kedvenc tantárgyam a matematika. Délutánonként judora járok a Vörösmarty iskolába. Az országos olvasóversenyen tagja voltam az első helyezést elért csapatnak. A versenyen voltak nehéz feladatok, de egyébként jó móka volt. De voltam már korábban matek versenyen is. Szabadidőmben tévét nézek vagy X-boxon játszom. Ha nagy leszek, autószerelő leszek, mert apukám is az. Azért szeretem ezt a sulit, mert jó programok szoktak lenni, és itt minden nap más.

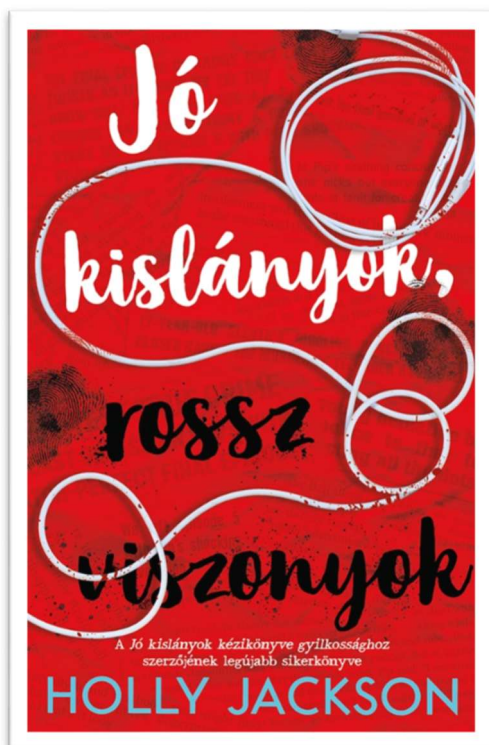

Tóth-Antoni Gergely 2.b

Ha jól tanulok, olyan munkám lehet, amit szeretek is. Szüleim a boldog és szabad életükkel motiválnak. Kedvenc tárgyam a tesi. Délutánonként focira járok heti 3 alkalommal. Az országos olvasóversenyen tagja voltam az első helyezést elért csapatnak. Még ilyen nehéz feladatom nem volt, de szerencsére jó csapattal dolgoztam. A suliban ez volt az első komoly versenyem, a fociban viszont folyamatosan versengünk más csapatokkal. Szabadidőmben amikor csak lehet, mindig focizok az apukámmal. Ha felnőtt leszek, focista szeretnék lenni. Szeretem ezt az iskolát, mert sok barátom van itt, és a tesóm is ide jár.

A HÓNAP KÖNYVE

Holly Jackson: Jó kislányok, rossz viszonyok

Ez a könyv a már korábban ajánlott Jó kislányok kézikönyve gyilkossághoz folytatása.

Pip Fitz-Amobi felhagyott a nyomozással. A tavaly megoldott gyilkossági ügyet feldolgozó bűnügyi podcast óriási népszerűsége tett szert. Pip mégis váltig állítja, hogy nyomozó napjainak vége. Amikor azonban eltűnik egy közeli barátja, a rendőrség a kisujját se mozdítja, így kénytelen újra akcióba lendülni. Ha a zsaruk nem nyomoznak, megteszi Pip; ám a kisváros minden sötét titka újabb kérdéseket vet fel. Vajon Pip megtalálja a válaszokat, mielőtt kifut az időből?

Ez a rész talán mondhatom, hogy kalandosabb, viszont érzelmesebb is. Bevallom amikor az utolsó oldalakat olvastam, pár könnycsepp elhagyta a szemem. Az író természetesen ezt a részt is borzasztóan jól meg tudta írni. Az én véleményem az, hogy ez a rész talán jobban sikerült, mint az első, de persze ezt mindenki máshogy gondolja. Azért is ajánlom ezt a könyvet, mivel megmutatja, hogy sose add fel az adott helyzetben, és néha megéri kockáztatni. A könyv megmutatja az olvasóknak, hogy mindig van, aki mellettünk lesz, bármi is történik, és van, hogy néha ezt észre se vesszük. Persze a történetből Pip szerelmi élete se maradhatott ki.

Én csak ajánlani tudom azoknak ezt a könyvet, akik szeretik a rejtélyeket és a krimi. :)

Bakos Viktória 7.a

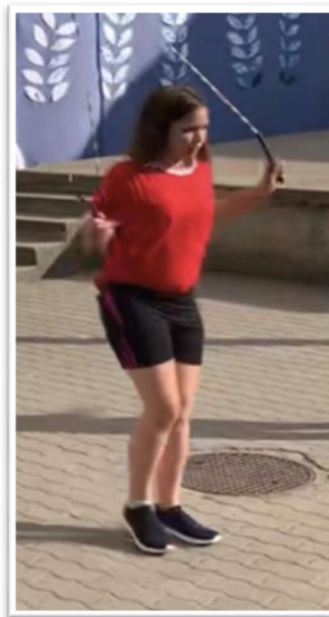
AZ ÉN SPORTOM

Radák Sára - ugrókötelezés

Az ugrálókötél egy olyan sporteszköz, amellyel szinte mindenki találkozott, ha máskor nem, kiskorában.

Az ugrókötelezés nagyon jó az állóképesség fejlesztésére, javítja a fizikai erőnlétet, fogyaszt, levezeti a stresszt és endorfin szabadít fel. Sokan úgy gondolják, hogy ez csak játék, de igazából nagy intenzitást igénylő mozgás. Több sportág edzéstervének a része, pl. bokszt, crossfit. Különböző technikákat lehet megtanulni, és ezekből mindenféle gyakorlatokat összeállítani. A feladatokat nem mindegy, milyen kötéllal végezzük, többféleből lehet választani. Van olyan, amelyik a gyors, és van, amelyik a lassabb ütemű, látványos feladatokhoz használandó.

Már régóta érdekelt ez a sport, és nagyon megörültem, mikor láttam, hogy van lehetőség kipróbálnom ezt a suliban. Több, mint egy éve járok edzésekre Patonay Ági nénihez a Fő utcai épületbe, hetente kétszer. Egy

összeszokott csapatba csöppentem, akik már az első napon maguk közé fogadtak, és nagyon jó barátokat szereztem.

A foglalkozások alapos bemelegítéssel kezdődnek: kidobóval és gimnasztikával. Hétfőn általában nehezebb elemeket tanulunk és gyakorlunk, szerdán „nagykötelezés” szokott lenni, mely arról szól, hogy egy hosszabb kötelet ketten hajtanak, és egy vagy akár több gyerek ugrál benne.

Ági néni nagyon motiváló, és rendszeresen új technikákat mutat. Felleptünk a Művészeti fesztiválon is.

Radák Sára (7.a)

TI MONDTÁTOK...

„A levegő összetétele: nitrogén, oxigén, vírus...”

„Osztrák-Magyar Hierarchia...” (Monarchia helyett)

„A kókuszdió szőrös, tejet ad, de mégsem emlős...”

A HÓNAP VICCE

„- Apu, segíts kérlek a matek házában! Mennyi ez: a gyertya közepének a fele, és annak a négyzete?

- Hát, fiam, a gyertya közepe a kanóc, annak a fele a nóc, és nóc-szor nóc az 64...”

Galambos Anna 8.a

Aktuális

Versenyeredmények:

*Országos olvasóversenyen
fantasztikus helyezéseket értek el a
2.b-sek:*

Dudás Zoltán, Braun Keve, Tóth-
Antoni Gergely - **1. helyezés**

Nagy Lili, Fülöp Viktória - **2.
helyezés**

Szántó Anna, Dömse Lili, Cooper-
Balázs Iván James – **4. helyezés**

Schinagl Nadin, Sudár Zsófia, Péter-
Szabó Adél - **5. helyezés**

Felkészítő tanár: Polizosz Tünde

